

Marika Malm

Elämän kirjo

Elämisen vaikeus ja helppous

Copyright: 2020 Marika Malm
Kustantaj: BoD-Books Demand Helsinki Suomi
Valmistaja: BoD-Books Demand Norderstedt Saksa
ISBN: 978-952-802-407-1

Kirjailija: Marika Malm

Olen nähnyt elämän ilot ja surut,
kokenut ikääni nähden vähän liikaakin.
Runoissani olen purkanut lukemattomia elämän solmuja,
raskaita tunnetiloja itkun kanssa.
Runoja kirjoitan monista aiheista ilot,
surut ja kaikkea siltä väliltä.
Minulla on rikas mielikuvitus,
joka näkyy runoissani.
Olen erityisherkkä tekstini ovat syvällisiä,
pohdiskelevia ja tunteisiin uppoavia.
Erityisherkkyyys on rikkaus yleensä ajattelen niin,
toisinaan taas valtaisa kompastuskivi.
Erityisherkkyyteen kuuluu niinh paljon kaikkea,
unelmani olisi joskus kirjoittaa aiheesta kirja.

Elämän kirjo

Elämisen vaikeus ja helppous

Elämänmakuisia runoja

Elämä hetkessä tuntuu valovuodelta
huominen tulee silti aina uudelleen
aina vähän erillaisena
olemme matkalla
mihin
maapallo pyörii kovaa vauhtia
ihmis elo seisoo
pysähtyneellä aikajanalla
arvailuja tulevasta
mairittelivia puheita viisailta
pelon lietsomista
epävarma elämä kovistelee
saa nöyrytmään
elämän matkamme jatkuu joskus
kukaan ei tiedä
milloin
miten
ilmassa leijailee lukemattomia kysymysmerkkejä

Pysymmekö elollisina
käänsikö luontoäiti meille selkänsä
kapinot saastuttajia vastaan
antanut varomerkkejä
ihmismassa sulkee korvansa
lakkaavat katsomasta
luonto vaikeroi
ihmiset ahneudessaan kiistää totuuden
luulemme olevamme kuolemattomia petoja
kulkemassa pyhällä maalla
kuuluuko ihminen luontoon
Huomenna
viikon päästä
vuosien päästä
luontoäiti ei vastaa
ottaa osansa
puhkuu eripuraa
huutaa tuulen ujellukseen
metsät raiskattu
meri lopun edessä
eläimet ehtyvät
katoavat
kuka tänne jää

Kaikki ehjät sirpaleet minussa lakkasivat olemasta
piiloutuivat särjettyjen sydänten maahan
itkevät olematonta
elävät omaa elämäänsä
suren
tahtoisin olla ehjä
sattuu
sieluni on on liian raskas ollakseen totta
kuljen ihmismassan mukana tunteakseni jotain
raskas mieli painaa hartiani lyttyyn
elämä käänsi minulle selkänsä
eksyin
olen kadottanut itseni

Ei ole olemassa auttavaa kättä
tuulta puhkumassa pahaa pois
majakan valot sammuiivat
eksyneitä etsimässä turvaa
sama mantra kertaautuu
elämässä ei ole oikoteitä
vääriä teitä
oikeita valintoja
elomme kelluu epävarmuudessa
huoli kasvaa liian suureksi suljettujen seinien sisällä
olemme kauriin poikasia ilman emoa
pakenemme totuutta
onko sitä
Valveuntako
hereillä painajaisessa
parkaisut kantautuvat ilmassa
suljetut portit tiukasti kiinni
lukittu elämältä
kuolemalta
kukaan ei ole turvassa
maa jalkojemme alla sotii

Itken
syvälle sydämeen sattuu
en osaa sanoittaa kipuani
kyyneleet puhuvat puolestani
mielen vaikeus
haikeus
laulaa kevään edetessä
kutsuu kesää valaisemaan päivät ja yöttömät yöt
mieleni tahtoo käpertyä mennä piiloon omiin mietteisiin
syviin säveliin
kitara taivas ja tähdet seuranaan
kuu kutsuu omiaan
tanssimaan villisti valokeilassa
onnen helmassa
kesäinen tuulenvire kuiskaa hiljaa
älä tyttö sure elämäsi on kaunis
kesän kukkasia vuolaana virtaava puro
purppuraa
lilaa
sameaa
elämän koko kirjo

Siinä hetkessä olin vajonnut omaan yksinäisyyteeni
paennut varjojen taa
aurinkokaan ei saanut iloa kasvoilleni
poutapilvet nimesin taivaan yksinäisiksi kulkijoiksi
siinä hetkessä olin yhtä pilvien kanssa
tuuliajolla ilman määränpäättä
hauras särkymään
korkealla saavuttamattomissa
melkein näkymätön
kasvojani kehystää murhe rypyt nuoruuden nauruista
muuttuivat elämää nähneen naisen uurteiksi
peilitynten silmien alle
lakkasin nauramasta
olemasta onnellinen
katosin pilvien matkaan
tahtoisin palata
tuntea elämän janon
villinä virtaavan puron matkaan hypätä
ehkä vielä löydän nuoruuden lähteeni

Älä pelkää kun laulan sinulle sen meidän laulun
rikkinäisten sydänten ikävästä
älä itke kun kerron rakastavani sinua enemmän kuin eilen
älä käännä päätäsi kun suutelen sinut ehjäksi
puhu minulle kun sinun on paha
miekallani murren ruman sinusta
älä kävele pois tahdon pidellä haurasta kättäsi kädelläni
älä juokse rakkauttani pakoon olen poutapäiväsi
naura taas kun puhun hassuja tahdon nähdä valosi
tiedäthän olet minulle kaikki
vastaathan
pyydän älä lankea hiljaisuuden ansaan

Herkkä mieli lepää luonnon syleilyssä
antaa ajatusten leijailla kepeästi tuulten mukana
ikävienkin
kaunis auringonsilta antaa voimaa
ilon pisarat tanssivat veden pinnalla
herkkä mieli kuulee luonnon äänet rauhoittavana musiikkina
mieli puhdistuu syvistä huokauksista
maallisesta metelistä
eripurasta
herkkä mieli kuormittuu elämän solmuista
sielu vaipuu syvään horrokseen
luontoäiti kietoo kätensä herkän mielen ympärille
antaa luvan hengähtää
aukaisee haavoittuneet siiven alut
eheyttää väkevällä voimallaan
tuuli leikittelee kasvoilla
kuiskii sieluun voimaa
ehtymätöntä

